

**ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)**

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

**РІШЕННЯ
про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта**

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проєкт наказу Державного агентства України з питань кіно «Про затвердження Порядку прийняття Радою з державної підтримки кінематографії рішення про надання державної субсидії для закупівлі мобільних пересувних цифрових комплексів, транспортних засобів для забезпечення демонстрування національних фільмів у невеликих містах, селах, селищах з населенням не більше 250 тисяч мешканців або комплексів електронного кіно» (далі – проєкт наказу), а також документи, що надані до нього листом Державного агентства України з питань кіно від 04.12.2024 № 2364/11/11-24.

За результатами проведеного аналізу проєкту наказу та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), ДРС

встановила:

проєктом наказу затверджуються:

Порядок прийняття Радою з державної підтримки кінематографії рішення про надання державної субсидії для закупівлі мобільних пересувних цифрових комплексів, транспортних засобів для забезпечення демонстрування національних фільмів у невеликих містах, селах, селищах з населенням не

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 5 від 07.01.2025

Підписав: Краснолуцький Олександр Васильович

Сертифікат: 3FAA9288358EC003040000002A543A00E12DDB00

Дійсний: з 06.11.2024 0:00:00 по 05.11.2026 23:59:59

більше 250 тисяч мешканців або комплексів електронного кіно (далі – проєкт Порядку);

Істотні умови договору про надання державної підтримки кінематографії у формі державної субсидії для закупівлі мобільних пересувних цифрових комплексів, транспортних засобів для забезпечення демонстрування національних фільмів у невеликих містах, селах, селищах з населенням не більше 250 тисяч мешканців або комплексів електронного кіно (далі – проєкт Істотних умов).

Також проєктом наказу визнається таким, що втратив чинність, підпункт 4 пункту 1 наказу Міністерства культури України від 08 жовтня 2019 року № 792 «Про затвердження істотних умов договорів про надання державної підтримки кінематографії у формах, передбачених частиною першою статті 7 Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11 жовтня 2019 року за № 1098/34069 (далі – Наказ № 792).

Пунктом 21 проєкту Порядку визначено, що «Рішення Ради про надання державної підтримки може бути *анульовано* автоматично у разі:

підтвердження в установленому порядку факту корупційного правопорушення членом Ради під час прийняття рішення про надання державної підтримки за умови, що голос даного члена Ради був вирішальним;

письмової відмови заявника від державної підтримки;

не укладення протягом одного місяця з дня прийняття рішення Радою договору між Держкіно та заявником.»

Відповідно частини другої статті 1 Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання, припинення дії адміністративних актів у сфері державної підтримки кінематографії регулюються Законом України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Частиною шостою статті 9 Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» визначено вичерпний перелік рішень, які уповноважена приймати Рада з державної підтримки кінематографії. А отже, не перебачено прийняття Радою рішення про *анулювання* своїх же рішень.

Слід зазначити, що Закон України «Про адміністративну процедуру» також не містить терміну «*анульовано автоматично*».

Крім того, проєктом Порядку не визначено процедури автоматичного анулювання.

Таким чином, проєкт наказу не може бути прийнятий в даній редакції.

Відповідно до вимог статті 5 Закону, забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає, зокрема: недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти; викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є

доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

Засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

При цьому, враховуючи вимоги статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проєктів регуляторних актів з урахуванням як самого проєкту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу цього проєкту акта (далі – АРВ).

У цьому випадку наданий розробником АРВ до проєкту наказу містить формальний опис запропонованого ним регулювання, не є інформативним та не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 р. № 308 (зі змінами) (далі – Методика).

У розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики, розробник має чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення та оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема, навести дані у цифровому вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Однак розробником під час дослідження регуляторного впливу проєкту наказу та формування відповідного АРВ не визначено, необхідність визнання таким, що втратив чинність, підпункт 4 пункту 1 Наказу № 792.

Крім того, жодних аргументів необхідності даного доопрацювання та аргументів на користь запропонованого регулювання не наведено. Також, у цьому розділі не наведено статистичних даних або інших інформаційно-доказових матеріалів, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість, не доведено, чому існуючі регулювання не розв'язують проблему та потребують вдосконалення, не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема має найбільший негативний вплив.

Враховуючи викладене, наведена в цьому розділі АРВ інформація не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність даної проблеми та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі прийнятні альтернативні способи досягнення цілей державного регулювання, обрати для проведення оцінки

альтернативних способів досягнення цілей не менше двох альтернатив, стисло описати їх та навести аргументи щодо переваги обраного способу.

Зауважуємо, що при розробці АРВ необхідно зробити всебічний аналіз ситуації та описати не лише позитивні, а й негативні фактори.

Однак розробник обмежився виключно текстовим та формальним описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування обраної Альтернативи².

Підсумовуючи викладене, вказані обставини унеможливають надання об'єктивної оцінки тому, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Крім того, форма АРВ не відповідає Методики. Так, в наданому розробником АРВ відсутній розділ IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей». В якому розробник повинен довести вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей та повинен проаналізувати причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного.

У розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ, в порушення вимог пункту 10 Методики, розробником визначено лише один додатковий показник, який безпосередньо пов'язаний з дією регуляторного акта, однак яких відповідно до вимог Методики повинно бути у кількості не менше трьох показників.

Звертаємо увагу розробника, що недотримання ним вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено вимогами статті 10 Закону.

Виходячи з наведеного, за результатами розгляду проекту постанови та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проект регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, зокрема, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закону та статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи зазначене, керуючись вимогами частини четвертої статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту наказу Державного агентства України з питань кіно «Про затвердження Порядку прийняття Радою з державної підтримки кінематографії рішення про надання державної субсидії для

закупівлі мобільних пересувних цифрових комплексів, транспортних засобів для забезпечення демонстрування національних фільмів у невеликих містах, селах, селищах з населенням не більше 250 тисяч мешканців або комплексів електронного кіно».

**В. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олександр КРАСНОЛУЦЬКИЙ